

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 3T/155/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711010848
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kollár
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6711010848.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.03.2014 v konaní pred senátom zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kollára a prísediacich Ireny Kormanovej a Vladimíra Kapustu v trestnej veci obžalovaného R. L., stíhaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona takto

rozhodol:

podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku súd o s l o b o d z u j e obžalovaného R. L. G. R. G. , W.. XX.XX.XXXX U. A., M. F. A., L.. S. XXXX/XX, spod obžaloby pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2. písm. a) písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presnejšie nezistenej dobe od roku 2002 až do 22.09.2006 na rôznych miestach v meste A., I. A., ako aj na iných miestach sa opakovane telefonicky a aj osobne vyhrážal K. W., W.. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ak mu nevráti zapožičanú finančnú hotovosť vo výške 6.638,78 eur (200.000,- Sk), bude s ním zle, dostane od neho po papuli, zavolá na neho kamarátov z Bratislavy, ktorí ho zbijú, zlámu mu ruky a nohy, taktiež mu vulgárne nadával do sviň, následne dňa 13.12.2002 pod hrozbou fyzickej ujmy ho prinútil podpísať notársku zápisnicu o uznaní dlhu vo výške 16.596,96 eur (500.000,- Sk) za účelom splatenia zapožičanej predchádzajúcej finančnej čiastky, následne dňa 03.06.2003 ho pod hrozbou násillia prinútil zobrať úver v Ľudovej banke a.s. v Lučenci na sumu 9.958,18 eur (300.000,- Sk) na splatenie pôžičiek a úrokov z omeškania, zároveň ho potom v mesiaci október roku 2004 prinútil podpísať zrušenie námietky proti exekúcii takisto hrozbami fyzického napadnutia, pričom vyhrážky vyústili aj do fyzických útokov voči K. W. a to v mesiaci máj 2003, december 2005, jún 2006, ktorými však K. W., W.. XX.XX.XXXX, W. M. F. A., Š. XXXX/XX neboli spôsobené zranenia, ktoré by si vyžiadali práceneschopnosť, avšak toto správanie vzbudilo u poškodeného obavu o svoj život, kde takýmto konaním bola spôsobená K. W. majetková škoda vo výške 19.916,31 eur (600.000,- Sk), pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku súd poškodenú R. N., W.. XX.XX.XXXX, F. A., I. Y. XXX/XX odkazuje s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd už raz vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 06.05.2013, tento rozsudok bol však uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 2To/68/2013 zo dňa 01.08.2013 zrušený a vec bola vrátená na nové pre jednanie a rozhodnutie za účelom dopočutia poškodenej R. N..

Obžalovaný R. L. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku. Ďalej uviedol, že je pravdou, že finančná hotovosť vo výške 6.638,78 eur bola K. W. poskytnutá jeho osobou a dôvodom poskytnutia

finančnej hotovosti bola žiadosť poškodeného, keďže potreboval preklenúť zlú finančnú situáciu, neobrátil sa len na neho, obracal sa na viacero ľudí, a to nielen zo Zvolena. Peniaze dal K. W. v meste Zvolen osobne, nevie, kde presne sa to odohralo. Podkladom na poskytnutie finančnej hotovosti bola zmluva o pôžičke a doklad o poskytnutí peňazí. Peniaze z tejto poskytnutej hotovosti sa vracali viackrát a to K. W. a jeho manželkou. Po tom, ako bola pôžička vyrovnaná, podpísali o tom aj doklad, resp. odobrili ústne. Z pôžičky vrátili len toľko, koľko požičal, pretože boli vo finančnej tiesni. Takisto súhlasil s tým, že ostatné pôžičky, ktoré dostali od neho približne v rozsahu 5.000,- až 25.000,- Sk, ale tieto dokladovať nemôže, no bolo ich niekoľko, že budú splácané až potom, čo bude zaplatených 200.000,- Sk. Peniaze boli zo strany jedného aj druhého vrátené dobrovoľne. S K. W. sa poznal dlhú dobu, chodili spolu do jednej školy, aj spolu hrávali hokej. Problémy vznikli kvôli postojom pani W.. Poukázal aj na poslednú konfrontáciu s poškodeným, ešte kým žil, tak po tom, ako odchádzali z tej konfrontácie tak mu povedal, aby sa nehneval, že on sám to oznámenie dobrovoľne nedal, bol k tomu donútený svojou bývalou manželkou R. W.N., ktorá sa mu vyhrážala, že mu nedá deti, že mu nedá finančné prostriedky z firmy. Nie je pravdou, že by sa mal poškodenému vyhrážať, že na neho zavolá kamarátov z Bratislavy. Po tom ako bola splatená suma 200.000,- Sk poskytol ďalšiu hotovosť vo výške 500.000,- Sk, túto viackrát od neho poškodený žiadal, pričom uvádzal, že mu ich do mesiaca vráti, čomu on osobne neveril. Poškodený mu sám ponúkol také znenie zmluvy, ktoré bolo pre neho výhodné, povedal by, že až veľmi, bol dohodnutý aj úrok. Peniaze dostal poškodený v hotovosti. Pôžička nebola v lehote splatená, preto bolo pristúpené k spísaniu notárskej zápisnice o uznaní dlhu. Vylučuje, že by notárska zápisnica o uznaní dlhu vo výške 16.596,96 eur bola podpísaná poškodeným pod hrozbou fyzickej ujmy z jeho strany. Pokiaľ sa bral úver vo výške 300.000,- Sk, o tomto má vedomosť, že si ho brali W. a časť peňazí bola použitá na zaplatenie pôžičky vo výške 200.000,- Sk. Do úveru vo výške 300.000,- Sk od Ľudovej banky žiadnym spôsobom nezasahoval, vylučuje, že by poškodeného K. W. nútil podpísať zrušenie námietky voči exekúcii. K. W. sa nikdy fyzicky nedotkol, je to výmysel jeho manželky.

Poškodená Y.. R. N., vtedy W. vypovedala zhodne ako v spise na č.l. 50-58. O pôžičke vo výške 200.000,- Sk sa dozvedela od manžela, keď prišlo oznámenie o exekúcii vo výške 7.800.000,- Sk. V podstate tomu veľmi neverila, že by bola poskytnutá finančná hotovosť zo strany obžalovaného jej manželovi. Jej manžel jej povedal, že túto pôžičku už niekoľkokrát obžalovanému zaplatil. Od manžela vie, že tento mal zaplatiť raz sumu 100.000,- Sk a potom menšie sumy a takisto jej povedal, že ide za exekútorom a ide to uviesť na správnu mieru, že tie peniaze boli zaplatené. Poškodená mala zablokovanú nehnuteľnosť a aj byt, v ktorom bývala. Pokiaľ sa týka notárskej zápisnice o uznaní dlhu 500.000,- Sk, manžel jej povedal, že to pochádza práve z pôžičky 200.000,- Sk a zvyšok sú úroky a že keď bude zaplatená táto suma, tak bude exekúcia skončená. Pokiaľ sa bral úver v Ľudovej banke vo výške 300.000,- Sk, mal byť určený na zaplatenie nejakých finančných podlžností, ktoré mali podľa nej vyplývať z nejakého neuskutočneného imaginárneho obchodu, peniaze sa zaplatili preto, lebo obžalovaný na jej manžela dosť tlačil a on s tým chcel mať pokoj. Z úveru sa malo 200.000,- zaplatiť obžalovanému a 100.000,- si mali nechať na rekonštrukciu domu. Svedkyňa osobne bola svedkom viacerých telefonických hovorov, keď si dal jej manžel telefón na hlasitý odposluch, obžalovaný sa vyhrážal jej manželovi, aby mu tie peniaze zaplatil, takisto bola svedkom, že naňho viackrát hulákal pri aute. Tieto vyhrážky, ktoré uvádzala sa diali ešte dovtedy, keď sa dozvedela o exekúcii. Podľa jej názoru sa manžel obžalovaného bál, ona osobne sa ho nebála a nemienila by mu zaplatiť nič. V prvotnom období to bolo tak, že poškodený sa k tomu staval tak, že keď mu obžalovaný volal, prečo by to nedvihol, že nemá dôvod sa zatajovať. Dôvodom na podanie trestného oznámenia bola okolnosť, že potrebovala zabrániť nejakým spôsobom exekúcii, nadobudla ten dojem, ako keby sa tie peniaze mali zaplatiť z jej majetku. Manžel podal trestné oznámenie až po nej, a to v Banskej Bystrici. Dôvodom, prečo sa trestné oznámenie podalo až s odstupom času, bola okolnosť, že celé konanie nejakým spôsobom eskalovalo s tým, že sa požadovalo stále viac a viac peňazí. Pokiaľ aj bola osobne účastná stretnutí pri aute, tak uvádzal obžalovaný slová „zaplať, lebo inak uvidíš“, hlavne sa snažil vystupovať aj neverbálne tak, že sa postavil pred neho, kričal po ňom, aj vulgárne. Manžel mu nebol schopný oponovať a to dokonca ani na súdnom pojednávaní. Počas telefonických rozhovorov hovoril obžalovaný poškodenému aj to, aby sa spamätal, že má rodinu, že pošle naňho Bratislavčanov, že mu ruky nohy dolámu.

Poškodená bola dopočutá na hlavnom pojednávaní dňa 21.01.2014 kde uviedla, že úver v Ľudovej banke vybavoval obžalovaný pretože tam býval a mal potrebné kontakty. Toto bol následok skutočností, že obžalovaný tvrdil, že pokiaľ jej nebohý manžel nemá peniaze, že mu vybaví úver. Úver bol vybavený rýchlo, približne za dva týždne. Poškodená ďalej uviedla, že nebola pri nejakom fyzickom incidente medzi nebohým manželom a obžalovaným ale registrovala zdravotné problémy nebohého manžela a aj zranenie v oblasti úst, ktoré mali pochádzať od obžalovaného. Nebohý manžel nechcel ísť podať trestné

oznámenie pretože sa bál obžalovaného ako aj svedka Y.. Tých zranení bolo 6-7 ale psychický tlak bol horší. Je pravdou, že tlačila na nebohého manžela, aby išiel na políciu podať trestné oznámenie, pretože ona takýto tlak nezvládala a to pred dlhy spoločnej firmy ohľadom záväzku voči obžalovanému v sume 12.000 000 Sk.

Svedok Y. Y. uviedol, že obžalovaného pozná pomerne dobre. Poškodeného stretával skôr sporadicky. Svedok nemá vedomosť o tom, že by spoločne podnikali a preto sa nevie vyjadriť k nejakým finančným tokom medzi nimi. Svedok nevie okolností pôžičky vo výške 12.000 000 Sk.

Pokiaľ boli vypočutí svedkovia Y. V. E. K.. K. R., uviedli, že K. W. si požičiaval od obžalovaného R. L. peniaze, dokonca od svedka Y. V. si požičiavali aj obžalovaný, aj poškodený peniaze. Svedok K.. R. ešte uviedol, že bol prítomný aj pri tom, keď obžalovaný pripomínal poškodenému vrátenie peňazí, jednalo sa o priateľský dohovor voči poškodenému a nepostrehol nejaký tvrdší nátlak zo strany obžalovaného. Svedok K.. C. Y. vypovedal zhodne ako v spise na č.l. 108, kde uviedol podrobnosti o tom, že ho W. požiadali o ručenie na pôžičku vo výške 200.000,- -300.000,- Sk. Zmluva sa uzatvárala v Ľudovej banke v Lučenci, kde boli obaja manželia W. a aj R. L..

Okolnosti poskytovania pôžičiek, ako aj vracania jednotlivých finančných čiastok vyplývajú z listinných dôkazov zo spisu: zápisnica z konania 11C 37/06 z č.l. 128-131, zápisnica o výsluchu na OS Zvolen z č.l. 132-134, 147-149, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica, Okresného súdu Zvolen 13Coe 99/09, 26U 10/2008, 16C 71/06 z č.l. 135-146, odvolanie vo veci 11Er 2235/04 z č.l. 150-151, upresnenie nároku v EX 283/04 z č.l. 155, uznesenie OS Zvolen 11Er 2235/04 z č.l. 156-158, rozsudok OS Zvolen 11C 37/08 z č.l. 159-162, notárska zápisnica z č.l. 163-164, zmluvy o bežnom účte, spotrebnom úvere, o ručení, dohoda o zrážkach zo mzdy z č.l. 167-173, 206, potvrdenia vkladov v hotovosti na bankový účet z č.l. 186-205.

Keďže poškodený medzičasom zomrel, o čom svedčí úmrtný list na č.l. 126-127 bola oboznámená zápisnica o trestnom oznámení K. W. z č.l. 12-27, kde poškodený K. W. potvrdil skutočnosti, ktoré uvádzala svedkyňa W. N., že k platbám bol skutočne nútený hrozbami, pričom keď platil obvinenému, tak mal pokoj a keď prestal, tak sa mu opäť obžalovaný najmä telefonicky vyhrážal, pričom tento stav pretrvával dlhšie obdobie, naposledy mu poškodený zaplatil 23.08.2006, kde poškodený prestal splácať, lebo obžalovaný bol vtedy v Anglicku a nemal na poškodeného číslo. Poškodený uviedol, že od obžalovaného mal jedinú pôžičku 200.000,- Sk, ktoré mu splatil a ostatné peniaze nemal požičané, ale tieto musel pod hrozbou násillia splácať, lebo sa bál o seba a svoju rodinu.

Na základe takto vykonaného dokazovania možno konštatovať, že v rámci prípravného konania a aj na hlavnom pojednávaní boli realizované výsluchy svedkov, aj prečítané listinné dôkazy, ktoré korešpondujú so skutkovými zisteniami, pričom je nepochybné, že z výpisov z účtu poškodeného vyplýva, že poškodený v prospech obžalovaného posielal po dlhšiu dobu viaceré čiastky peňazí a následne potom v roku 2003 si poškodený zobral úver v Ľudovej banke, čo sa aj reálne stalo. Vzhľadom na to, že v súčasnej dobe je poškodený nebohý, bola vypočutá jeho bývalá manželka, ktorá aspoň z časti popísala, za akých okolností malo prísť k splateniu pôžičiek. Nie je sporné ani to, že obžalovaný bol v častom kontakte s poškodeným. Pokiaľ sa týka roku 2003, došlo reálne aj k zobratiu si úveru, za ktorý ručil svedok C. Y., pričom pri realizovaní tohto úveru bol prítomný v Lučenci aj obžalovaný a toto potvrdila aj bývalá manželka poškodeného.

Na základe doplneného dokazovania po zrušení rozsudku odvolacím súdom a s prihliadnutím na právny názor odvolacieho súdu nebolo zo strany obžaloby preukázaná okolnosť vymáhania peňazí protiprávnou činnosťou obžalovaného. Jediný priamy svedok K. W. bol vypočutý ešte v čase, keď obžalovanému nebolo vznesené obvinenie a preto sa tieto výpovede nedajú použiť v rámci trestného konania ako relevantné dôkazy. Všetky ostatné dôkazy či už výpovede svedkov alebo listinné dôkazy sú len nepriamymi dôkazmi pričom tieto dôkazy netvorí ucelený celkom na základe ktorých by mohol súd jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností rozhodnúť o tom, že obžalovaný má byť uznaný vinným zo žalovaného trestného činu. Preto súd v zmysle zásady in dubio pro reo teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného rozhodol o oslobodení obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný trestne stíhaný.

V rámci adhézneho konania si poškodená R. N. W. uplatnila nárok na náhradu škody, keďže však súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby, súd odkázal poškodenú s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).